

Dipl. inž. Samu Dečmanu v slovo

Žalostna vest je odjeknila v naši delovni organizaciji in širom po Sloveniji med gozdarskimi kadri, prijatelji in znanci, da je 5. oktobra 1991 v nesreči ugasnilo življenje našega sodelavca Sama Dečmana, dipl. inž. gozdarstva in vodje gojenja gozdov v Gozdnem gospodarstvu Kočevje.

Letenje z zmajem mu je bil konjiček, zadovoljstvo in sprostitev. Žal pa je bilo prav to tega dne zanj usodno. Smrt vedno prizadene, še posebno takrat, ko docela nepričakovano poseže med nas. Zdi se nam, kot da je vsaka beseda odveč. Sodelavci, prijatelji in znanci, ki smo delali in se družili z njim, mu želimo izreči besedo v slovo.

Rodil se je leta 1955 v Mariboru. Po končanem študiju se je leta 1982 odločil, da bo svoje strokovno delo opravljal v kočevskih gozdovih. Čeprav ga je kruta usoda že po desetih letih odtrgala od dela, so ostali sledovi njegovega dela na terenu in v pisni obliki, ostale so njegove zamisli in cilji, ki jih je zastavil. Sodelavci se bomo potrudili, da bomo opravili to, kar bi on sam, če bi bil še med nami. Samo Dečman je bil

znan po tem, da je svoje delo opravljal vestno, dosledno, natančno in racionalno. Nenehno je iskal nove in boljše rešitve. Prav zaradi teh lastnosti je pri svojem delu tako hitro napredoval in bil tako uspešen. Nenehno je izpopolnjeval svoje strokovno znanje. Zanimalo ga je raziskovalno delo. Takoj, ko se je seznanil z akcijo »2000 mladih raziskovalcev«, se je vključil v študij magisterija, ki bi ga v kratkem tudi končal. Napisal je več strokovnih del, ki so bila objavljena v Gozdarskem vestniku in Glasilu društva inženirjev in tehnikov v podjetju. Sodeloval je z referati na številnih seminarjih na republiškem nivoju in v podjetju. Vedno je bil pripravljen pomagati in svetovati pripravnikom in kolegom v praksi z novim znanjem. Velik je tudi njegov prispevek pri izobraževanju gozdnih delavcev. Cenil je vestno in natančno delo. Površnosti pri delu in trpel. Nikdar ni zastopal samo svojih lastnih interesov ali interesov posameznikov, temveč vedno v dobro gozda. Še posebej je imel izostren čut do varstva narave. Prav z njim smo postavili trdne biološke temelje naše delovne organizacije, kar je velika dediščina, vzpodbuda in obveznost pri nadaljnjem delu.

Rad je imel naravo, gozd pa še posebej. Številnih svojih želja in zamisli, tako zasebnih kot službenih, v tako kratkem življenju ni mogel uresničiti. Veselil ga je klic jelke, občudoval je skrbno negovane bukove drogovnjake in določal smernice za gospodarjenje z gozdom do njegove zrelosti. Kolegu Samu se je žal igra slučajnosti življenja narave obrnila nesrečno. Življenjska pot mu je bila vse prehitro in nasilno pretrgana.

Vso bogato Samovo strokovno znanje in izkušnje bomo pogrešali tako njegovi sodelavci v Gozdnem gospodarstvu Kočevje kot tudi gozdarska stroka nasploh.

Za vse, kar je napravil, se mu iskreno zahvaljujemo. Spominjali se ga bomo kot vestnega sodelavca in korektnega prijatelja.

Janez Andoljšek